

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — N. Lorenz, N. Görlitz un P. López-Carceller) un Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Lozano Palacios un I. Martínez del Peral)

Priekšmets

Prasība sakarā ar bezdarbību, kas vērsta uz to, lai tiktu atzīts, ka Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija nelikumīgi ir atturējušās atbildēt uz prasītāja 2009. gada 6. oktobra vēstuli; prasība izdot rīkojumu un prasība noteikt aizsardzības pasākumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Fernando Marcelino Victoria Sánchez atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) par Ignacio RUIPÉREZ AGUIRRE un apvienības ATC Petition pieteikumu par iestāšanos lietā nelemt.

(¹) OV C 100, 17.04.2010., 58. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 1. septembrī — Maftah/ Komisija

(Lieta T-101/09)

(2011/C 13/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Elmabruk Maftah (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — E. Grieves, Barrister, un A. McMurdie, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Regulu (EK) Nr. 1330/2008 (¹) tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai nekavējoties svītrot prasītāju no minētās regulas pielikuma un
- piespriest atbildētājai un/vai Eiropas Savienības Padomei ne tikai segt savus tiesāšanās izdevumus, bet arī atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus un visas summas, ko Eiropas Savienības Tiesas kase izmaksājusi avansā kā juri-disko palīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 1330/2008 tiktāl, ciktāl prasītāja vārds ir iekļauts to personu un organizāciju sarakstā, attiecībā uz kurām ir paredzēti atsevišķi ierobežojoši pasākumi.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda šādus pamatus:

Pirmkārt, Komisija nevienu brīdī nav neatkarīgi pārbaudījusi pamatojumu prasītāja iekļaušanai Regulas (EK) Nr. 881/2002 (?) I pielikumā vai pieprasījusi norādīt iemeslus vai sniegt pierādījumus šai iekļaušanai.

Turklāt Komisija prasītājam nav norādījusi nevienu iemeslu un nav arī norādījusi nevienu atbilstošu iemeslu, kas pamatotu viņa iekļaušanu Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā, pārkāpjot viņa tiesības efektīvi celt prasību tiesā, tiesības uz aizstāvību un tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

Visbeidzot, arī turpmāka prasītāja vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā ir neracionāla, ņemot vērā, ka: i) nebija un nav neviena iemesla, kas atbilstu attiecīgām kritērijiem par iekļaušanu minētajā pielikumā; ii) Apvienotās Karalistes valdības nostāja ir tāda, ka prasītājs vairs neatbilst attiecīgajam kritērijam un iii) specializētā Apvienotās Karalistes tiesa ir atzinusi, ka *Libyan Islamic Fighting Group* nav apvienojusies ar *Al-Qaida* tīklu un/vai ne visas personas, kas saistītas ar *Libyan Islamic Fighting Group*, atbalsta *Al-Qaida* džihāda vispārējās vardarbības ideoloģiju.

(¹) Komisijas 2008. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1330/2008, ar kuru 103. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* (OV L 345, 60. lpp.).

(²) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 1. septembrī — Elosta/Komisija

(Lieta T-102/09)

(2011/C 13/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Abdelrazag Elosta (Pinner, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — E. Grieves, Barrister, un A. McMurdie, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Regulu (EK) Nr. 1330/2008 (¹) tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai nekavējoties svītrot prasītāju no minētās regulas pielikuma un

— piespriest atbildētājam un/vai Eiropas Savienības Padomei ne tikai segt savus tiesāšanās izdevumus, bet arī atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus un visas summas, ko Eiropas Savienības Tiesas kase izmaksājusi avansā kā juridisko palīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 1330/2008 tiktāl, ciktāl prasītāja vārds ir iekļauts to personu un organizāciju sarakstā, attiecībā uz kurām ir paredzēti atsevišķi ierobežojoši pasākumi.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda šādus pamatus:

Pirmkārt, Komisija nevienā brīdī nav neatkarīgi pārbaudījusi pamatojumu prasītāja iekļaušanai Regulas (EK) Nr. 881/2002 ⁽²⁾ I pielikumā vai pieprasījusi norādīt iemeslus vai sniegt pierādījumus šai iekļaušanai.

Turklāt Komisija prasītājam nav norādījusi nevienu iemeslu un nav arī norādījusi nevienu atbilstošu iemeslu, kas pamatotu viņa iekļaušanu Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā, pārkāpjot viņa tiesības efektīvi celt prasību tiesā, tiesības uz aizstāvību un tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

Visbeidzot, arī turpmāka prasītāja vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā ir neracionāla, ņemot vērā, ka: i) nebija un nav neviena iemesla, kas atbilstu attiecīgam kritērijam par iekļaušanu minētajā pielikumā; ii) Apvienotās Karalistes valdības nostāja ir tāda, ka prasītājs vairs neatbilst attiecīgajam kritērijam un iii) specializētā Apvienotās Karalistes tiesa ir atzinusi, ka *Libyan Islamic Fighting Group* nav apvienojusies ar *Al-Qaida* tīklu un/vai ne visas personas, kas saistītas ar *Libyan Islamic Fighting Group*, atbalsta *Al-Qaida* džihāda vispārējās vardarbības ideoloģiju.

(¹) Komisijas 2008. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1330/2008, ar kuru 103. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* (OV L 345, 60. lpp.).

(²) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 11. oktobrī — Francija/Komisija

(Lieta T-488/10)

(2011/C 13/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues un N. Rouam)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 28. jūlija Lēmumu Nr. C(2010) 5229, ar kuru daļēji tiek atcelta Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) dalība saskaņā ar mērķa Nr. 1 vienoto programmdokumentu saistībā ar Kopienas strukturālo atbalstu Francijas Martinikas reģionā. Ar šo lēmumu pilnībā tiek atcelta ERAF dalība, kas EUR 12 460 000 apmērā tika piešķirta lielajam projektam “*Village de vacances Club Méditerranée-Les Boucaniers*”.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza četrus pamatus.

Saskaņā ar tās pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras (¹), 2. panta 1. punktu, uzskatot būvdarbu līgumus, kas tika noslēgti saistībā ar “*Club Méditerranée-Les Boucaniers*” atjaunošanu un paplašināšanu, par tādiem būvdarbu līgumiem, ko līgumslēdzējas iestādes tieši subsidē vairāk nekā 50 % apmērā. Patiesībā tie bija subsidēti tikai 29,92 % apmērā no projekta vērtības. Nodokļa atvieglojumi, kas privāto sabiedrību dalībniekiem tika piešķirti tādēļ, ka tie bija investējuši projektā, neesot subsidiāra Direktīvas 93/37/EEK 2. panta 1. punkta nozīmē.

Ar savu otro pamatu, kuru var iedalīt divās daļās, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Direktīvas 93/37/EEK 2. panta 2. punktu, uzskatot, ka būvdarbu līgumi saistībā ar “*Club Méditerranée-Les Boucaniers*” atjaunošanu un paplašināšanu attiecas uz sportam, ārstniecībai un atpūtai domātu būvju celtniecību šīs tiesību normas izpratnē.